

BÚCSÚZTATÓ PROF. DR. KECSKÉS MIHÁLY, AZ MTA DOKTORA

2013.09.09. Rákospalota

Tisztelt gyászoló Család, gyászoló Barátok!
Tisztelt Jelenlévők!

Mély megrendüléssel állok itt, Dr. Kecskés Mihály Professzor úr ravatalánál, szomorú kötelességem, hogy volt kollégájaként és barátjaként, az általa alapított Magyar Professzorok Világtanácsa volt tudományos titkáráként valamint e szervezet szellemi örökösének tekinthető Magyar Professzorok Nemzetközi Szövetsége elnökségi tagjaként végső búcsút vegyek tőle.

A gyász sötétjét, a fizikai Földi lét végességét oldja az a hit és remény, hogy a lélek, a szellem továbbra is él, közöttünk marad. *A reményt legszebben Pál Apostol Korintusziakhoz írt első levele (15/20-21 és 54-55) fogalmazza meg számunkra.*

Alkotó, tudós ember volt, aki a kutatáson, oktatáson túl életcéljának tekintette a magyarság, a magyar kultúra, oktatás és kutatás ügyének segítségét, az „elcsatolt országrészeken” (ahogyan ő mondta) élő magyarsággal való kapcsolat kiépítését és erősítését.

Jól mutatják mindezt életének történései, munkásságának eredményei.

Az 1992-es évben alakult az MTA támogatásával a Szabolcs – Szatmár – Bereg Megyei Tudományos Testület, felismerve azon tényt, hogy a tudományos hozzájárulás nélkül a gazdasági –társadalmi felemelkedés nem remélhető. A Tudományos Társaság elnöke a kezdeményező Kecskés professzor lett.

Professzor Úr nagy szeretettel, hozzáértéssel igen nagy lélekkel gondozta, irányította e testületet, hiszen ő is szabolcsi születésű. Azonnal megkereste az elszármazott professzorokat, így kapcsolódtam én is be e munkába 1993-ban. Végül mintegy 890 főt regisztrált a testületi, melyből 500 fő minősített volt.

Az Egyesület tevékenysége különböző szekciókon keresztül valósult meg, amely az agrártudománytól, az orvostudományon, a teológiai tudományon át a teljes felsőoktatási, oktatási, kutatási területet átfogta.

Alapvető cél a rendszerváltás után, közvetlenül, a Kárpát-medencei professzorok összefogása volt. Óriási szerepe volt ennek, hiszen korábban az ismert nehézségek miatt alig ismertük egymást. Már az első előadás alatt kiderült, hogy mekkora terminológiai különbségek, néha nyelvi nehézségek is vannak, a különböző helyekről érkező kollégáknál.

Nem véletlenül kezdeményezte Professzor Úr, hogy a tudományos társaság egyik kiemelkedő tevékenysége legyen többek között a magyar nyelv ápolása.

1997 novemberében volt a Kárpát-medencei Professzorok Első Találkozója Nyíregyházán, majd ennek nyomán, 1998 áprilisában a Magyar Tudományos Akadémián szerveztük meg a Magyar professzorok első világtalálkozóját.

Az MTA védnöksége alatt megtartott világtalálkozón 300 professzor vett részt 17 országból. A résztvevők (Vízi E. Szilveszter) az MTA akkori alelnökének javaslatára Kecskés professzort megválasztották a Világtanács elnökének, majd az Ő javaslatára engem a Világtanács tudományos titkárának.

A Világtanács évenként megrendezte a Kárpát - medencei, valamint kétévente a Magyar Professzorok Világtalálkozóját.

Ezeket és az évközi tudományos üléseken megvitatott problémákból levont következtetéseket **ajánlások formájában a Magyar Kormánynak** és más illetékes szerveknek küldtük meg, illetve közzétettük.

Főbb rendezvények a hazain túlmenően: Délvidék, Erdély, Felvidék, Svájc stb. Ezek a találkozók óriási érdeklődés közepette zajlottak, hiszen csak példaként említjük, hogy például Erdélyben ebben az időben 40.000 magyar nyelvű egyetemista volt. Így érthető, hogy minden ezzel kapcsolatban felvetett kérdés sürgető és azonnali volt. A Csíkszeredai polgármester azt írta az ott rendezett találkozó előszavában, hogy soha ennyi tudós nem volt ebben a városban egyszerre.

Természetesen tevékenységünk az egész világra kiterjedt a Kármát-medencei, az Európai és Tengeren-túli Régiókat reprezentáló három alelnök révén.

Professzor Úr nagyszerű kapcsolattartásai révén és felkérésére több alkalommal az OM államtitkárai, a külügyminiszter, az MTA vezető személyiségei részt vettek, illetve előadást tartottak.

Az 5 éves jubileumi konferenciánkat, amelyet az MTA dísztermében 2002-ben tartottunk a köztársasági elnök (Dr. Mádl Ferenc) személyesen is megtisztelte, aki nagyra értékelte az MPV tevékenységét, amely ez időben közel 1000 főt számlált 26 országból.

Kedves Kecskés Professzor Úr, Kedves Miska bátyám, ne haragudj, ha megemlítem, hogy néha konferenciánk után a jól végzett munka eredményeként, jó hangulatú olykor cigányzenével kísért esti szabadfoglalkozás volt. Miután a Miskolci Egyetemen 3 találkozót szerveztünk így igen kellemes tapasztalatunk van ezekről is. Itt jöttünk rá, hogy a Kárpát-medence népdalai, zenéje mennyire közös tőről fakad és jóleső érzés volt ugyanannak a magyar dalnak a környező országokban ismert verzióit is meghallgatni.

Kedves Miska bátyám itt mutatkozott meg, hogy mennyire tudod az embereket egybe kovácsolni a munkán túl is.

Megható az a szeretet és tisztelet, amellyel Kecskés professzor Úrról megemlékeztek eltávozásának szomorú hírére. Hadd idézzek egy szép emléket a Felvidékről egy professzor társunktól, aki korábban környezetvédelmi miniszter volt, idézem:

„Kecskés Mihály emléke így is élénken megmarad bennünk, bennem. A vele való együttműködés időszaka az én életemnek is egyik legdinamikusabb része volt, amibe az MPV és Mihály egy meleg sugarat jelentett. Mindig megörvendeztetett, majdnem hogy meghatott a Felvidékhez, még pontosabban Selmecebányához, való vonzódása. Az üzenete, a műve megmarad, folytatni kell, folytatjuk is”.

Boldog volt, ha segíthetett, időhiányra sohasem hivatkozott, mindig nagy szeretettel beszélt családjáról és nagy érdeklődést tanúsított a családom tagjai iránt így szeretve tisztelt barátunkká vált.

Kedves Miska Bátyám, nem is búcsúzhatnánk szebben, mint az általad megírt 5. Jubileumi kiadványunk előszavával, amelyben utolsó bekezdésként azt írod:

„Személy szerint szerencsésnek tartom magam, hogy professzor társaimmal önzetlenül olyan ügyet szolgálhatunk, amely az egyetemes tudományt, a felsőoktatást, a magyar ifjúságot, hazánk felemelkedését, a jövőt tartja szem előtt.”

Az MPV fent vázolt szellemiséget átvéve 2010-ben létrehoztuk az Magyar Professzorok Nemzetközi Szövetségét, hogy az új helyzetnek megfelelő módon és formában tovább vigyük az eredeti gondolatot, hogy tovább munkálkodjunk a Kárpát-medence magyar nyelvű felsőoktatás fejlesztésében.

Kedves Professor Úr, a tisztelet és szeretet hangján szólva kedves Miska bátyánk a személyes búcsú mellett búcsúzom a Szabolcs – Szatmár – Bereg Megyei Tudományos Testület, a Magyar Professzorok Világtanácsához illetve a Magyar Professzorok Nemzetközi Szövetségéhez tartozó kárpát-medencei, európai, tengeren túli illetve a világ különböző táján élő professzorok, munkatársak nevében, akik együttesen osztoznak a család mélységes gyászában.

Végül vigasztalódjunk Arany János gondolataival:

*„Nem hal meg az ki milliókra költi
Dús élte kincsét, ámbár napja múlt,
Hanem lezárván, ami benne földi,
Egy éltető eszmévé finomul”*

Emléked, mindig elegáns, kedves vidám megjelenésed bennünk él tovább és tisztelettel gondolunk jövőt építő munkádra.

Tisztelt Professor úr, Kedves Miska Bátyánk, Isten Veled, nyugodj békében, SIT TIBI TERRA LEVIS (legyen neked könnyű a föld).

Prof. Dr. Dudás Illés
az MPV volt tudományos titkára
az MPNSZ Elnökségi tagja